

РЕШЕНИЕ

№ 675

гр. Варна, 05.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светлана Тодорова

Членове: Диана К. Стоянова
Цветелина Г. Хекимова

при участието на секретаря Дарина Б. Баева
като разгледа докладваното от Светлана Тодорова Въззивно гражданско дело № 20233100500898 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното :

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на Д. П. П. с ЕГН ***** с адрес **** чрез пълномощник адв. С. Д. САК срещу Решение № 525 от 20.02.2023г., постановено по гр.д. № 9991/2022г., 64-ти състав описа на ВРС, с което са ОТХВЪРЛЕНИ предявените срещу „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД ЕИК 131001375 със седалище и адрес на управление гр. София р-н Витоша жк Малинова долина бул. Рачо Петков-Казанджията 4-6 отрицателен установителен иск с правно основание чл. 439 от ГПК, че ищцата не дължи на ответника сумите по изпълнителен лист, издаден в полза на „ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА“ АД по ч.гр.д. № 7930/2011 г. по описа на ВРС, X състав, вземанията по който са прехвърлени в полза на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД с договор за цесия от 31.01.2018 г., както следва: сумата 18613.18 лв., представляваща неизплатена главница по договор за кредит, сключен на 02.02.2010 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 27.05.2011 г. до окончателното й

изплащане; сумата 2545.24 лв., представляваща договорна лихва за периода 28.07.2010 г. – 25.05.2011 г.; сумата 158.72 лв., представляваща наказателна лихва за просрочени главници за периода 28.07.2010 г. – 25.05.2011 г.; сумата 426.34 лв. – разноси по делото за държавна такса, както и сумата 795.80 лв. – разноси по делото за адвокатски хонорар, въз основа на който изпълнителен лист е образувано изп. дело № 399/2020 г. по описа на ЧСИ С. К.-Д., с рег. № 718 на КЧСИ, с район на действие – ВОС, поради погасяването по давност на вземанията.

В жалбата се излага, че решението на ВРС е неправилно и необосновано. Въззивникът оспорва извода на съда, че с молба от 12.10.2016г. давността се счита прекъсната, доколкото по искането на вискателя не са предприети никакви действия, а и към същата дата делото е било прекратено по право по силата на чл.433, ал.1, т.8 от ГПК. Сочи се, че последното валидно действие, от който момент тече нова погасителна давност е от 25.02.2013г. като към 12.10.2016г. вече е настъпила перемпцията, поради което и молба по перемирано дело не може да прекъсне давността. Настоява се, че на 26.02.2018г. е изтекъл и 5-годишния давностен срок, като предприетите след тази дата действия нямат значението на прекъсващи давността. Позовава се на задължителните за съобразяване мотиви по т.10 от ТР № 2/2013г. на ОСГТК като настоява, че при сочената хипотеза всички предприети действия се обезсилват по право и дори да е имало такива, те не могат да доведат до прекъсване на давността. Не могат да имат този ефект и изп.действия по изп. д. № 399/2020г. на ЧСИ рег. 718, доколкото са предприети след изтичане на давността, а вече изтекла давност не може да бъде прекъсвана. Оспорва се извода на съда, че молбата, подадена по прекратено изп.производство, може да прекъсне давността по отношение на вземането.

Настоява се за отмяна на първоинстанционното решение и постановяване на ново с уважаване на заявените иски с присъждане на сторените разноси пред двете инстанции.

В срока по чл.263 ГПК, въззиваемата страна чрез пълномощник депозира писмен отговор, като развива доводи за неоснователност на въззивната жалба. Намира за правилен мотива на съда, че за периода от образуване на делата до предявяване на иска, вискателят е предприемал действия, прекъсващи погасителната давност.

Страните не са направили искания по доказателствата.

ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЕН СЪД разгледа съдържащите се в жалбата оплаквания, становището на противната страна и с оглед на тях и събраните по делото доказателства, в рамките на правомощията си по чл.269 от ГПК проверява обжалваното решение и основателността на иска, като приема за установено следното :

Правомощията на въззивният съд съобразно разпоредбата на чл. 269 от ГПК са да се произнесе служебно по валидността и допустимостта на обжалваното в цялост първоинстанционно решение, а по останалите въпроси – ограничително от посоченото в жалбата по отношение на пороците, водещи до неправилност на решението.

Постановеното решение е издадено от надлежен съдебен състав, в рамките на предоставената му правораздавателна власт и компетентност, поради което е валидно.

Наличието на всички положителни и липсата на отрицателните процесуални предпоставки във връзка със съществуването и упражняването правото на иск при постановяване на съдебното решение, обус.я неговата допустимост, поради което въззивният съд дължи произнасяне по съществуването на спора.

Предявеният иск е с правно основание чл. 439 ГПК.

Съгласно цитираната разпоредба, длъжникът може да оспори чрез иск изпълнението, като този иск може да се основава само на факти, настъпили след приключването на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание.

За да бъде уважен предявеният иск, ищецът следва да установи по несъмнен начин в условията на пълно и главно доказване твърденията от него обстоятелства, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е било издадено изпълнителното основание, които да водят до погасяване на възможността вземането, предмет на това изпълнително основание, да се събира принудително, в настоящия случай, съгласно въведените факти – перемиране на изпълнителното производство и изтекла пълна 5-годишна давност от датата на последно извършеното изпълнително действие.

Не спори между страните по образуваното гр.д. № 9991/2022г. по описа на ВРС, че въз основа на издаден изпълнителен лист по ч.гр.д. № 7930/2011г. по описа на ВРС и заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК № 4848/28.05.2011г. е образувано изп.д. № 171/2012г. по описа на ЧСИ рег. № 718 с взыскател ОББ АД и длъжник Д. П. П. с ЕГН ***** за сумата 18613.18 лв., представляваща неизплатена главница по договор за кредит, сключен на 02.02.2010 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 27.05.2011 г. до окончателното ѝ изплащане; сумата 2545.24 лв., представляваща договорна лихва за периода 28.07.2010 г. – 25.05.2011 г.; сумата 158.72 лв., представляваща наказателна лихва за просрочени главници за периода 28.07.2010 г. – 25.05.2011 г.; сумата 426.34 лв. – разноси по делото за държавна такса, както и сумата 795.80 лв. – разноси по делото за адвокатски хонорар.

От приложеното в заверен препис изпълнително дело се установява, че на 15.02.2013г. по искане на взыскателя ОББ АД е наложен запор върху трудовото възнаграждение на длъжника Д. П..

На 12.10.2016 г. взыскателят депозира по делото молба с искане за извършване на опис на притежаваното от длъжника движимо имущество, както и налагането на запор и възбрана на същото, съответно да бъдат извършени опис, оценка и публична продажба на наличното секвестрируемо недвижимо имущество. ЧСИ е извършвал справки за имущественото състояние на длъжника.

По молба на длъжника от 13.03.2018г. производството по изп.д. № 171/2012г. по описа на ЧСИ рег. № 718 е прекратено на осн.чл.488, ал.1, т.8 от ГПК.

С молба вх. № 6729 от 08.06.2018г. „ЕОС Матрикс“ ЕООД ЕИК 131001375 заявява искане по изп.д. № 171/2012г. по описа на ЧСИ рег. № 718 да бъде конституирано като взыскател в производството, на осн.чл.429 от ГПК, легитимирайки се като титуляр на вземането въз основа на сключен с ОББ АД договор за цесия от 31.01.2018г.

Въз основа на молба с вх.№ 10772/12.08.2019г. и с приемо-предавателен протокол от 30.03.2020г. по изп.д. № 171/2012г. по описа на ЧСИ рег. № 718 взыскателят получава оригинала на изпълнителен лист, изд. по ч.гр.д. №

7930/2011г. по описа на ВРС срещу Д. П..

На 09.04.2020г. по искане на вискателя „ЕОС Матрикс“ ЕООД ЕИК 131001375 пред ЧСИ рег. № 718 въз основа на изпълнителния лист, изд. по ч.г.д. № 7930/2011г. по описа на ВРС срещу Д. П., е образувано изп.д. № 399/2020г., като едновременно е заявено искане за налагане на заповор върху вземанията на длъжника по банкови сметки и сейфове, както и извършване на оценка и опис на движими вещи в дома на длъжника.

Видно от книжата по изп.д. № 399/2020г. на 21.08.2020г. съдебният изпълнител изпраща заповорни съобщения за налагане на заповор върху банкови сметки на длъжника.

Последно, с молба от 31.07.2021г. вискателят „ЕОС Матрикс“ ЕООД настоява да бъде наложен заповор по сметките на длъжника Д. П. в „Те Дже Зираат Банкас клон София“, във връзка, с което искане до третото лице е изпратено заповорно съобщение от 10.09.2021г.

В хипотезата на висящ изпълнителен процес, предявяването на отрицателен установителен иск от длъжника, че вземането на кредитора е погасено по давност, цели да установи липса (погасяване) на изпълняемото право, подлежащо на принудително изпълнение, поради настъпил след издаване на изпълнителното основание нов факт и като последица - прекратяване на изпълнителния процес (чл.433, ал.1, т.7 ГПК). Липсата на изпълняемо право отнема материалноправната основа на принудителното изпълнение.

Съгласно чл. 116, б. "в" ЗЗД давността се прекъсва с предприемането на действия за принудително изпълнение на вземането.

В изпълнителното производство за събиране на парични вземания може да бъдат приложени различни изпълнителни способности, като бъдат осребрени множество вещи, както и да бъдат събрани множество вземания на длъжника от трети задължени лица.

Изпълнителният процес съществува само доколкото чрез него се осъществяват един или повече конкретни изпълнителни способности.

Прекъсва давността предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ (независимо от това дали прилагането му е поискано от вискателя и/или е предприето по инициатива

на частния съдебен изпълнител по възлагане от вискателя съгласно чл. 18, ал. 1 ЗЧСИ): насочването на изпълнението чрез налагане на заповор или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещь, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и т. н. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица. Не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др. (т.10 на ТР №2/26.06.2015г. по т.д. № 2/2013г. на ОСГТК на ВКС).

В конкретния случай изпълнителното производство по изп.д. № 171/2012г. на ЧСИ рег. № 718 е образувано при действието на ППВС № 3/1980г., съгласно което давността се прекъсва с образуването на изпълнителното дело и не тече докато трае изпълнителният процес за принудителното събиране на вземането.

В съдебната практика (в тази насока ТР №47 от 01.04.1965г. по гр.д. №23/65г., ОСГК) е установено разбирането, че прекратяването на изпълнителното производство поради перемпция настъпва по силата на закона, а съдебният изпълнител може само да прогласи с постановление вече настъпилото прекратяване предвид осъществяването на относимите правно релеванти факти. Без правно значение е дали съдебният изпълнител ще постанови акт за прекратяване на принудителното изпълнение и кога ще направи това, тъй като прекратяването на изпълнителното производство става по право.

Перемпцията е без правно значение за прекъсването на давността. Тя има значение при действието на Постановление № 3/1980 г. на Пленума на Върховния съд, тъй като до обявяването му за изгубило сила новата давност започва да тече от прекратяването на изпълнителното дело и гражданите, съдът и всички други държавни органи следва да съобразяват поведението си с него.

Двугодишният срок за перемпция започва да тече от първия момент, в който не се осъществява изпълнение (включително доброволно, напр. по постигнато споразумение между страните), т.е. осъществяването на всички поискани способи е приключило (успешно или безуспешно) или поисканите не могат да се осъществяват по причина, за която взискателят отговаря – след направеното искане не е внесъл такси, разноски, не е оказал необходимото съдействие и така осуетява неговото прилагане.

С решение № 37 от 24.02.2021г., постановено по гр.д. № 1747/2020г., ВКС, четвърто г.о. е пояснено, че общото между двата правни института – на перемпцията и давността е, че едни и същи факти могат да имат значение, както за перемпцията, така и за давността. Това обаче са различни правни институти с различни правни последици: давността изключва принудителното изпълнение (но пред съдебния изпълнител длъжникът не може да се позове на нея и съдебният изпълнител не може да я зачете), а перемпцията не го изключва – обратно, тя предполага неудовлетворена нужда от принудително изпълнение, но въпреки това съдебният изпълнител е длъжен да я зачете.

Когато по изпълнителното дело е направено искане за нов способ, след като перемпцията е настъпила, съдебният изпълнител не може да откаже да изпълни искания нов способ – той дължи подчинение на представения и намиращ се все още у него изпълнителен лист.

Единствената правна последица от настъпилата вече перемпция е, че съдебният изпълнител следва да образува новото искане в ново – отделно изпълнително дело, тъй като старото е прекратено по право. Новото искане на свой ред прекъсва давността независимо от това дали съдебният изпълнител го е образувал в ново дело, или не е образувал ново дело; във всички случаи той е длъжен да приложи искания изпълнителен способ.

Необразуването на ново изпълнително дело с нищо не вреди на кредитора нито ползва или вреди на длъжника. То може да бъде квалифицирано като дисциплинарно нарушение на съдебния изпълнител, само доколкото не е събрана дължимата авансова такса за образуване на отделното дело и с това са нарушени канцеларските правила по воденото на изпълнителните дела.

В конкретиката на казуса от момента на образуване на изп. д. №

171/2012г. за задължението, чието принудително събиране се изпълнява, не е текла погасителна давност до 15.02.2015г., доколкото след наложения на 125.02.2013г. запор върху трудовото възнаграждение на длъжника, други изпълнителни способности не са заявявани, при което поради настъпила перемция производството по изп.дело е прекратено, считано 26.02.2015г.

От посочената дата започва да тече нова петгодишна погасителна давност, в хода на която и преди да е изтекла давността, на 12.10.2016г. вискателят (ОББ АД) предприема действие, с което по силата на тълкувателната постановка по т.10 от на ТР №2/26.06.2015г. по т.д. № 2/2013г. на ОСГТК на ВКС прекъсва теченето ѝ, заявявайки молба за предприемане на действия по налагане на запор, извършване на опис и възбрана по отношение имуществото на длъжника.

Неоснователно е възражението на въззивника, че по перемирано дело всички извършени изпълнителни действия са без правно значение, тъй като, съгласно касационната практика (решение № 37 от 24.02.2021г., постановено по гр.д. № 1747/2020г., ВКС, четвърто г.о.) съдебният изпълнител, доколкото изпълнителният лист се намира у него, е длъжен да приложи заявените изпълнителни способности, независимо дали е образувал или не ново изпълнително дело.

В настоящия казус новото изпълнително дело пред ЧСИ рег. № 718 под № 399/2020г. е образувано на 09.04.2020г. по молба на новия вискател „ЕОС Матрикс“ ЕООД. Със същата е заявено искане за предприемане на изпълнителни действия чрез налагане на запор върху банкови сметки и опис на движими вещи на длъжника. Така, най-късно с предприемане от страна на ЧСИ на действията по прилагане на заявления способ - запор върху банкови сметки на длъжника от 21.08.2020г. отново е прекъсната давността по отношение на процесното вземане.

С идентично значение по отношение на теченето на погасителната давност за вземането е молбата от 30.07.2021г. на вискателя с искане за запор върху банкови сметки на длъжника в „Те Дже Зираат Банкась клон София“, за което са налице данни, че е изпратено запорно съобщение на 10.09.2021г.

От датата на заявяване на посочените действия е започнала да тече нова петгодишна погасителна давност за вземанията, предмет на изпълнителния

лист, издаден в полза на „ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА“ АД по ч.гр.д. № 7930/2011 г. по описа на ВРС, X състав, вземанията по който са прехвърлени в полза на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД с договор за цесия от 31.01.2018 г., която към датата на подаване на исковата молба – 12.06.2022г. не е изтекла.

Като е достигнал до идентични изводи, искивият съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения, **ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЕН СЪД**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 525 от 20.02.2023г., постановено по гр.д. № 9991/2022г., 64-ти състав описа на ВРС.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба пред ВКС на РБългария в едномесечен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____